Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0926 (prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter, A.E. Tevel, prof. mr. dr. T.H.M. van Wechem, leden en mr. E.H.C. Vos, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 6 januari 2021
Ingediend door	: De consument
Tegen	: Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 2 november 2021
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies
Uitkomst	: Vordering gedeeltelijk toegewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

De gegevens van de consument zijn door de bank geregistreerd in het Incidentenregister, het Extern Verwijzingsregister (EVR), de Gebeurtenissenadministratie en het Intern Verwijzingsregister (IVR). Volgens de bank heeft de consument zijn betaalrekening ter beschikking gesteld ten behoeve van fraude en daarmee als geldezel gefungeerd. De consument heeft een klacht ingediend over de registratie van zijn persoonsgegevens. De commissie is van oordeel dat de gegevens van de consument geregistreerd mochten worden, maar dat de duur van de registratie in het EVR en het Incidentenregister verkort moet worden naar zes jaar.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) het verweerschrift van de bank en de aanvulling daarop; 3) de repliek van de consument en 4) de dupliek van de bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 30 juni 2021. Op de hoorzitting was de consument aanwezig, samen met zijn vertegenwoordiger de heer mr. J.A.P.F. Hoens, advocaat. De bank was eveneens aanwezig. De consument heeft tijdens de hoorzitting stukken overgelegd. Na de hoorzitting hebben zowel de consument als de bank met toestemming van de commissie aanvullende stukken ingezonden, waarna de consument en de bank op elkaars stukken hebben gereageerd.

1.3 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument bankierde aanvankelijk alleen bij een andere bank dan de bank (hierna: de andere bank). Op 25 december 2019 heeft de consument een nieuwe betaalrekening geopend bij de bank (hierna: de nieuwe betaalrekening). Om de nieuwe betaalrekening te kunnen openen, heeft de consument ter verificatie van zijn identiteit een bedrag van € 0,01 vanaf zijn rekening bij de andere bank overgemaakt naar de nieuwe betaalrekening bij de bank. Voor het gebruik van de nieuwe betaalrekening heeft de consument een betaalpas en een pincode ontvangen van de bank. Op 16 januari 2020 heeft de consument de limiet voor contante opnames met deze betaalpas verhoogd naar € 5.000,-. Op 14 en 23 januari 2020 zijn telefoontoestellen gekoppeld aan de nieuwe betaalrekening, via de Mobiele Bankierenapp. De consument heeft de nieuwe betaalrekening niet in gebruik genomen. Er hebben geen transacties plaatsgevonden.

2.2 Op 27 januari 2020 zijn op naam van de consument en een andere persoon twee en-/of-rekeningen bij de bank geopend (hierna: de en-/of-rekeningen). De andere persoon is een slachtoffer van phishingfraude (hierna: de benadeelde). Voor het openen van de en-/of-rekeningen zijn de NAW-gegevens van de consument opgegeven die hij hanteerde bij de andere bank en voor het openen van de nieuwe betaalrekening op 25 december 2019. Op 29 januari 2020 is vanaf de bankrekening van de benadeelde een bedrag van € 38.072,- overgemaakt naar een van de en-/of-rekeningen en is geprobeerd het bedrag over te boeken naar een andere rekening. De bank heeft deze betaling gedetecteerd en het bedrag van € 38.072,- veilig gesteld door de en-/of-rekening te blokkeren. De benadeelde heeft aangifte gedaan bij de politie.

2.3 Na bovenstaande gebeurtenissen op 29 januari 2020, heeft de consument op dezelfde dag telefonisch contact opgenomen met de bank. Hij belde omdat zijn toegangscode van de Mobiele Bankierenapp zou zijn geblokkeerd. In dit telefoongesprek zei de consument bovendien dat hij zijn betaalpas kwijt was.

2.4 De bank heeft op 8 oktober 2020 een brief naar de consument gestuurd, waarin opgenomen is dat zijn persoonsgegevens geregistreerd zijn in het Incidentenregister, het Extern Verwijzingsregister (EVR) en het Intern Verwijzingsregister. De reden voor opname in deze registers is dat de consument volgens de bank betrokken is bij de frauduleuze overboeking van € 38.072,- op 29 januari 2020 ten gunste van de en-/of-rekening die mede op naam van de consument stond. De duur van de registratie is acht jaar en eindigt op 29 januari 2028. Daarnaast heeft de bank de overeenkomsten met de consument opgezegd.

De klacht en vordering

2.5 De consument beklaagt zich over de registratie van zijn persoonsgegevens in het Incidenten-register, het EVR en het IVR. Volgens de consument baseert de bank de registratie slechts op een indruk, terwijl zijn gegevens alleen geregistreerd zouden mogen worden op basis van vaststaande feiten en omstandigheden. Het is immers een ingrijpende maatregel. De consument vordert dat de bank zijn persoonsgegevens verwijdert uit genoemde registers.

2.6 De bank beweert volgens de consument dat zij hem niet heeft aangemerkt als fraudeur. De bank heeft hem echter wel verweten dat hij bij fraude betrokken was of die fraude mogelijk heeft gemaakt. Daarmee heeft de bank hem wel degelijk aangemerkt en behandeld als fraudeur.

2.7 De consument is ernstig gedupeerd door de registratie van zijn persoonsgegevens voor de duur van acht jaar. Zo kan hij niet in aanmerking komen voor essentiële verzekeringen en/of een hypothecaire geldlening. De bank heeft deze belangen niet bij haar afweging betrokken en er niet eens naar gevraagd.

Het verweer

2.8 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Te beoordelen vragen

3.1 Aan de commissie is ter beoordeling voorgelegd of de bank de persoonsgegevens van de consument mocht registreren in het Incidentenregister, het EVR en het IVR.

Juridisch kader

3.2 Ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van de consument waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: PIFI, zie de bijlage voor de relevante artikelen), Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (UAVG) van kracht (zie de bijlage voor de relevante artikelen). De opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister, het EVR en het IVR is slechts gerechtvaardigd indien de registratie in overeenstemming is met deze regelgeving.

Beoordeling registratie in het EVR

3.3 Omdat opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR, en met name het EVR, voor de consument vergaande gevolgen kan hebben, moeten zware eisen worden gesteld aan de grond(en) van de bank voor opname van de persoonsgegevens van de consument.[1] Artikel 5.2.1 van het PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Uit een uitspraak van de Hoge Raad volgt dat voor het registreren van persoonsgegevens op grond van artikel 5.2.1 onder a en b van het PIFI, vereist is dat de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan fraude opleveren. Een strafrechtelijke veroordeling van de betrokkene is niet vereist.[2] Vervolgens moet, op grond van artikel 5.2.1 sub c van het PIFI worden beoordeeld of op grond van een en ander opname in het Incidentenregister en het EVR gerechtvaardigd is en voor welke duur.

3.4 De consument en de bank zijn het erover eens dat de nieuwe betaalrekening gebruikt is voor de ontvangst van geld dat uit fraude afkomstig is: het bedrag van € 38.072,- dat vanaf de bankrekening van de benadeelde is overgemaakt. Zij twisten echter over de vraag in hoeverre de consument hierbij betrokken is.

3.5 De bank heeft een aantal omstandigheden naar voren gebracht die volgens haar tot de conclusie leiden dat de consument betrokken is bij het plegen van een strafbaar feit, te weten (betrokkenheid bij) fraude (witwassen), oftewel dat hij als geldezel of moneymule gefungeerd heeft. Zo is de nieuwe betaalrekening ongeveer een maand voor de overboeking van € 38.072,- geopend en in de tussenliggende periode nooit gebruikt door de consument. Dit is een aanwijzing dat de consument de nieuwe betaalrekening speciaal voor de fraude geopend heeft. Daarnaast heeft de consument de limiet voor het opnemen van contant geld vanaf de nieuwe betaalrekening verhoogd naar € 5.000,-. Ook dit is opvallend in het licht van het gegeven dat het saldo van de betaalrekening nooit hoger dan € 0,00 geweest is. Vervolgens zijn de en-/of-rekeningen geopend, mede op naam van de consument. Daarbij zijn de contactgegevens opgegeven die hij ook voor de nieuwe betaalrekening en bij de andere bank gebruikte. Bovendien was het openen van die rekeningen alleen mogelijk met gebruik van de betaalpas en pincode van de nieuwe betaalrekening van de consument, zodat de bank de conclusie trekt dat er slechts twee mogelijkheden zijn: de consument heeft dit zelf gedaan, of hij heeft zijn betaalpas en pincode aan iemand anders afgestaan. Ook vanaf de bankrekening van de benadeelde is goedkeuring verleend voor het openen van de en-/of-rekeningen. In beide gevallen is dit met hetzelfde telefoontoestel en vanaf hetzelfde IP-adres gebeurd. Daarnaast heeft de consument volgens de bank via e-mail melding ontvangen over het openen van de en-/of-rekeningen.

---

[1] Zie ook Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, overweging 4.3, te vinden op www.rechtspraak.nl en Kifid GC 2017-717 onder 4.2, te vinden op www.kifid.nl.

[2] Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, overweging 4.4, en Kifid GC 2018-377 onder 4.2 en 4.3.

Ten slotte heeft de bank toegelicht dat begin 2020 veelvuldig en-/of-rekeningen werden geopend voor de ontvangst van gelden die uit fraude afkomstig waren, omdat de fraudeurs daarmee direct toegang hebben tot het ontvangen geld en in de hoop dat de bank niet zou detecteren dat er sprake was van fraude, doordat de rekening mede op naam van het slachtoffer werd geopend.

3.6 De consument heeft betwist dat hij zijn betaalpas en pincode ter beschikking gesteld heeft voor de fraude. Als zijn betaalpas en pincode in handen van derden gekomen zijn, weet hij niet hoe dat gebeurd kan zijn. Aanvankelijk heeft de consument gesteld dat hij zijn betaalpas en pincode bij elkaar bewaarde. Later heeft hij verduidelijkt dat hij de betaalpas in een organizer in zijn kamer bewaarde, samen met andere spullen zoals pennen en pasjes van winkels. De pincode bewaarde hij ook in zijn kamer, maar op een andere plek, in een lade. Tijdens de hoorzitting heeft de consument betwist dat de en-/of-rekeningen alleen met gebruik van zijn betaalpas en pincode geopend konden worden.

3.7 Ten aanzien van het openen van de nieuwe betaalrekening en de limietverhoging heeft de consument naar voren gebracht dat hij in de betrokken periode een krediet wilde openen, omdat hij in totaal € 2.500,- moest betalen aan de belastingdienst en voor kosten aan zijn auto. Ter onderbouwing heeft hij correspondentie overgelegd over een aanvraag bij een kredietverstrekker. Uiteindelijk heeft hij geld van zijn moeder kunnen lenen. In dit kader heeft de consument tijdens de hoorzitting een bankafschrift overgelegd, waarop te zien is dat hij € 2.650,- van zijn moeder ontvangen heeft.

3.8 Verder heeft de consument betwist dat hij meldingen kreeg over het openen van de en-/of-rekeningen. De bank heeft, na de hoorzitting, afdrukken van haar administratie overgelegd waarin te zien is dat die meldingen naar een bepaald e-mailadres verzonden zijn. Dit is echter niet het e-mailadres van de consument. Hij gebruikt een ander e-mailadres, dat blijkt ook uit de correspondentie met zijn advocaat die onderdeel van het dossier is.

3.9 Voor de commissie is niet komen vast te staan waarom de meldingen naar een ander e-mailadres verzonden zijn dan het e-mailadres dat de consument voor de correspondentie met zijn advocaat gebruikte. Mogelijk heeft de consument dit andere e-mailadres ingevuld toen hij de nieuwe rekening zelf opende, of mogelijk is het e-mailadres op een later moment gewijzigd, door de consument of door iemand anders. Ondanks deze onzekerheid volgt de commissie de consument niet in zijn stelling dat hij niet betrokken was bij de fraude, vanwege het volgende.

3.10 Hoewel de hiervoor genoemde omstandigheden – waaronder het openen van de nieuwe betaalrekening; de limietverhoging zonder dat de rekening gebruikt werd; het openen van de en-/of-rekeningen op naam van de consument en de benadeelde, met gebruik van de betaalpas en pincode van de consument; de ontvangst van geld dat uit fraude afkomstig is en de poging om het direct daarna over te maken – ook als toevalligheden kunnen worden aangemerkt, passen deze ook bij het handelen en/of het gedragspatroon van iemand die als geldezel fungeert.[3] Hiervan gaat de commissie ook uit, nu hetgeen de consument naar voren heeft gebracht niet kan ontzenuwen dat hij op enige wijze betrokken is geweest bij de fraude. Hierbij neemt de commissie in aanmerking dat de consument geen aanknopingspunten gegeven heeft hoe het kan dat (uitsluitend) de betaalpas en pincode uit zijn kamer weggenomen zijn. Dat is opvallend, te meer nu er volgens de consument geen andere spullen weggenomen zijn en zijn kamer niet overhoopgehaald is. De enkele stelling dat de en-/of-rekeningen ook zonder de betaalpas en pincode van de consument geopend konden worden, is zonder nadere onderbouwing onvoldoende. Dit geldt te meer omdat de bank niet alleen gesteld heeft dat de betaalpas en pincode van de consument gebruikt zijn, maar dat eveneens de betaalpas en pincode van de benadeelde gebruikt zijn, en dat dit gebeurde vanaf hetzelfde telefoontoestel en hetzelfde IP-adres.

3.11 Daarnaast is de verklaring over het openen van de nieuwe betaalrekening en de limietverhoging niet aannemelijk. De consument had financiële ruimte nodig en het staat vast dat hij uiteindelijk een bedrag van € 2.650,- geleend heeft van zijn moeder. Dit maakt de limietverhoging van € 5.000,- echter niet aannemelijk. De consument heeft gesteld dat hij hoopte een krediet van € 5.000,- te kunnen afsluiten, maar ook los van het bedrag was er onvoldoende aanleiding voor de limietverhoging. De consument verhoogde de limiet namelijk op 16 januari 2020, terwijl de nieuwe betaalrekening op dat moment leeg was en nog niet concreet was dat hij geld zou ontvangen. De consument heeft immers op 13 januari 2020 de kredietaanvraag gedaan en op 20 januari 2020 geld van zijn moeder ontvangen. Bovendien ligt het niet voor de hand om de limiet voor contante opnames te verhogen in het vooruitzicht dat je geld ontvangt waarmee je de belastingdienst en kosten voor een auto kunt voldoen. Beide kwesties, met name de belastingdienst, zullen niet contant afgehandeld worden. Ook was het openen van de nieuwe betaalrekening niet noodzakelijk, omdat de consument al een privérekening en een zakelijke rekening bij de andere bank had. De stelling van de consument dat hij bij de andere bank in het rood stond en dat de kosten voor een nieuwe rekening lager waren dan de debetrente, verklaart niet volledig waarom hij de moeite genomen heeft om een nieuwe betaalrekening te openen, zeker niet in het licht van de overige gebeurtenissen. Bovendien onderbouwen de door de consument overgelegde stukken niet dat hij rood stond bij de andere bank, omdat de stukken betrekking hebben op een andere rekening dan de reeds bekende rekeningnummers van de consument.

[3] Zie Hof Arnhem-Leeuwarden 9 november 2017, ECLI:NL:GHARL:2017:10752.

3.12 Al deze feiten en omstandigheden, in onderlinge samenhang bezien, brengen de commissie tot het oordeel dat de bank ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het EVR de conclusie heeft mogen trekken dat de consument betrokken was bij de fraude. Gelet op het voorgaande is naar het oordeel van de commissie in voldoende mate komen vast te staan dat de gedragingen van de consument voldeden aan de hiervoor onder 3.3 genoemde maatstaf dat de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan fraude opleveren. Meer specifiek is er sprake van meer dan een redelijk vermoeden dat de consument het delict schuldwitwassen gepleegd heeft, omdat hij redelijkerwijs moest vermoeden dat het bedrag van € 38.072,- afkomstig was uit misdrijf (artikel 420quater Wetboek van Strafrecht).

De proportionaliteit van de registratie in het EVR

3.13 Op grond van artikel 5.2.1 sub c van het PIFI dient de bank bij de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het EVR een proportionaliteitsafweging te maken bij de beoordeling van de vraag of zij gegevens in het EVR registreert, en zo ja, voor welke duur; de bank dient daarbij de belangen van de consument mee te wegen.[4] De consument moet vervolgens onderbouwen op grond waarvan hij buitenproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de bank.

3.14 Ten aanzien van de proportionaliteit van de registratie in het EVR en de duur van deze registratie, heeft de bank gesteld dat het belang van de bank, haar klanten en de financiële sector bij de registratie zwaarder weegt dan het individuele belang van de consument. De consument heeft gesteld dat hij niet in aanmerking komt voor essentiële verzekeringen en/of een hypothecaire geldlening.

3.15 De commissie begrijpt dat de registratie nadelige gevolgen heeft of kan hebben voor de consument. Belemmeringen in het aanvragen van verzekeringen of een hypothecaire geldlening vormen nu echter nog geen concreet nadeel. Bovendien is van belang dat de consument al een privérekening en een zakelijke rekening bij de andere bank heeft. De bank heeft op haar beurt groot belang bij het opnemen van de gegevens van de consument in de registers. Door te fungeren als geldezel heeft de consument met behulp van zijn betaalrekening bij de bank bijgedragen aan oplichting van de benadeelde.

3.16 Het belang van de financiële sector bij registratie van de persoonsgegevens van de consument weegt naar het oordeel van de commissie zwaarder dan het belang van de consument bij het niet registeren van de persoonsgegevens. Een nadere onderbouwing van de consument van zijn belang op dit moment ontbreekt immers, evenals blijk van inzicht in de ernst van zijn handelwijze.

[4] Kifid GC 2016-302, onder 4.9.

3.17 Wel ziet de commissie aanleiding om de duur van de registratie te verkorten, gelet op de verwijtbaarheid van de gedragingen. Het fungeren als geldezel is weliswaar zeer verwijtbaar, maar er zijn nog zwaardere feiten denkbaar. De duur van de registratie van acht jaar in het EVR is onder de gegeven omstandigheden daarom niet proportioneel en dient te worden verkort naar zes jaar.[5]

Beoordeling registratie in het Incidentenregister

3.18 Gelet op het bovenstaande dient ook de registratie in het Incidentenregister te worden gehandhaafd. Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister (artikel 5.1.1 van het PIFI). Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan. Ten aanzien van de duur van deze registratie is de commissie van oordeel dat deze – op basis van de onder 3.17 genoemde omstandigheden – ook verkort dient te worden naar zes jaar. De commissie is niet gebleken van omstandigheden die een langere duur van de Incidentenregistratie dan de duur van de registratie in het EVR rechtvaardigen.

Beoordeling registratie in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR

3.19 Wat betreft de beantwoording van de vraag of de bank mocht overgaan tot registratie in het IVR (dat aan de Gebeurtenissenadministratie is gekoppeld) wordt het volgende overwogen. De Gebeurtenissenadministratie en het IVR vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. Opname van de persoonsgegevens van de consument in het IVR brengt mee dat die gegevens ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen. Dit heeft als gevolg dat de commissie de vordering van de consument tot verwijdering van zijn gegevens uit het IVR aldus begrijpt dat daaronder ook de verwijdering van de gegevens uit de Gebeurtenissenadministratie moet worden begrepen.

3.20 Op registratie in deze registers zijn de AVG en de UAVG van toepassing. Hiervóór is vastgesteld dat tegen de consument een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van betrokkenheid bij fraude bestaat. Een vaststelling die, op grond van artikel 33 lid 2 sub b UAVG ook voldoende is om de registratie in de interne registers te handhaven.

3.21 De commissie acht voor deze registraties de duur van acht jaar proportioneel om de navolgende redenen. Voorop staat dat de registraties in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie zuiver intern zijn. De registraties hebben tot gevolg dat de consument niet langer gebruik kan maken van de diensten van de groep van financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt.

[5] Zie voor vergelijkbare oordelen Kifid GC 2021-0636 en 2021-0712.

Omdat financiële instellingen die geen deel uitmaken van deze groep geen toegang tot de persoonsgegevens van de consument in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie hebben, wordt de consument dus, na afloop van de registratie in het EVR, niet belemmerd in zijn mogelijkheden om met een andere financiële instelling een bankrelatie aan te gaan.

4. De beslissing

De commissie beslist dat de bank binnen vier weken na de dag waarop deze beslissing aan partijen is verstuurd, de duur van de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister en het EVR verkort tot zes jaar. Voor het overige wordt de vordering afgewezen.

Deze uitspraak is een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen
In dit protocol wordt verstaan onder:
Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister
3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)
3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister
4.1 Doel Incidentenregister
4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:
"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister
(…)
4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).
(…)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister
(…)
4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister
5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister
5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.
5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister
5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.
a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.
b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.
c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.
5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister
(…)
5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6
Rechtmatigheid van de verwerking
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
(…)
f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10
Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten
Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard
(…)
2 *Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:*
(…)
b. *ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.*
(…)
4 *Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:*
(…)
b. *indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (…)*